

Všetky ročné obdobia sú krásne a niečím výnimočné. No keby sme sa mali predsa zamyslieť, ktoré je to naj, asi by sme sa viacerí zhodli, že to jarné. Aj z pohľadu života našej zveri je to časť roka, kedy je v lesoch najvyššia aktivita. Je to obdobie reprodukcie viacerých druhov, čo samo o sebe predznamenáva zvýšenú aktivitu. Prvé jarné lúče doslova vyhánajú zver z menšieho útlmu, ktorý jej privodilo dlhé zimné obdobie. Jar, to je niečo, čo v nás prebúdza pozitívne pocity.

Aj ja mám toto obdobie rád a venujem mu v našich horách pri mojich pozorovaniach zvierat veľa času. Tak to bolo aj v dvoch jarných ránoch 17. a 18. apríla 2010. Vybral som sa podobne ako po iné dni na staré známe lokality monitorovať migrácie jelenej a diviacej zveri. Bolo ešte šero, keď som už zostupoval dolu z Bugárova. Hneď dolu pod svahom mi vypadol fotoaparát z brašne a objektív, ktorý sa mi už zasekával, sa začal ešte viac zasekávať ako pred tým. Už som vážne uvažoval, že ho dám zreparovať. Táto udalosť ma vôbec nepotešila, ale pokračoval som v ceste ďalej, aj keď som seriózne uvažoval, že asi nebudem môcť fotiť. Zostúpil som až na štrkovú cestu, prekročil potok a za pomalého rozvidnievania som vykročil na miesta, kde som už obozretnejší. Po nejakej chvíli mi prechádzala cez lesnú zväžnicu črieda diviakov. Nechcel som ich vyplašiť, tak som zastal a počkal som, kým prejdú. Keď som došiel do krytu spleteného zo silnejších konárov a haluziny, dalo sa už dosť dobre vidieť, ale fotiť ešte ani náhodou. Bolo niečo pred 6,00 hod, keď moju pozornosť upútalo zviera, ktoré sa znenazdajky vynorilo na lúke z protihľehého potoka. V menšom oblúku smerom k môjmu stanovištu klusal vlk. Asi 40 metrov predom mnou sa stočil doľava akoby sa chcel vrátiť naspäť do potoka. Nevrátil sa však, len preklusal popri mne, prešiel trošku ku kolibe na strede lúky, ktorá tiež slúži ako kryt a zbehol do porastu na pravo. Snažil som sa ho odfotiť, ale spúšť ešte nefungovala, nedalo sa zaostriť, príliš slabé svetelné podmienky. Až keď bol asi 100 metrov som spravil zábery. Samozrejme, že také, ktoré som hneď aj vymazal. Vlk zmizol v jednom prieseku, ktorý sa vklíňuje na začiatku lúk. Odrazu od potoka pred kolibu vyšiel ďalší. Tento už na prvý pohľad sa zdal byť oveľa statnejší. Prebehol cez lúku, kde som ho opäť fotil, ale aj to som vymazal. Bolo to na príliš veľkú diaľku. Vbehol do jedného lesného prieseku, ktorý vybieha do lúky a vzápätí vybehol z neho von. Vbehol do lesa, aj tam som spravil záber, zbadal ma a vybehol na kopec. Všetky zábery, ktoré som vtedy na týchto dvoch vlkov urobil, som musel mazať. Keď som si už myslel, že v to ráno je to všetko, vlk, ktorý mi pred asi pol hodinou prechádzal pred krytom, vyšiel z prieseku do ktorého vošiel a prešiel naspäť k potoku pred kolibu. Za necelú pol hodinu vyšiel znova, trošku sa pomotal a vrátil sa naspäť. Svetelnosť už bola dobrá, ale vzdialenosť bola príliš veľká, takže od fotografovania som upustil. Potom vyšiel ešte raz a prešiel zase do porastu oproti na druhej strane lúky. Keď sa z neho vynoril o 7,30 hod, bolo mi to už divné. Chvíľu tam postával a pozoroval okolie. Slnko mu svietilo priamo do očí, preto podchvíľou aj žmúril. Potom sa zvrtol a vošiel do porastu z ktorého asi za minútu vyšiel. Znovu sa vynoril a začal vetriť pri zemi akoby niečo hľadal. Určite vetril stopu len nedávno prechádzajúcich diviakov. Potom ho pohltila hora a v to ráno som ho už nevidel. Teraz som už stihol, aj keď na diaľku spraviť pár záberov.

Siví duchovia lesa 3

Napísal užívateľ Vlado Vician
Pondelok, 03 Spetember 2012 08:40

Na druhý deň som sa tam vybral znova. Pred dvoma rokmi, 27 apríla, som tam nafotil troch vlkov, ktoré tam boli vtedy občas sledované. Vtedy tam boli min. dva dni za sebou, lebo kamarát ich fotil deň predo mnou. Tak som uvažoval, že by sa to mohlo zopakovať, keďže teraz sa tam pohybujú tiež aspoň dva vlky. Privstal som si a už okolo 5,20 hod som stúpал na známu lokalitu. Teraz som sa rozhodol ísť do koliby. Tesne pred lúkou som stretol čriedu diviakov, ktorý si ma podrobne všímali, ale neušli, dokonca vyšli aj na lúku a pozerali po mne. Bolo ešte šero a tak ma asi moc neregistrovali. Po chvíli, ako som sa už pozoroval okolie s priestorov koliby, vybehla z potoka srna. Na okamih zastala, pozrela sa za seba a bežala smerom na kopec. Lúka bola na prázdna. Hľadel som za srnou a uvažoval, že sa nepozerala za seba len tak. Niečo tam bolo. Z niečoho bola nepokojná. Inštinktívne som upiera zrak najmä na okraj lúky a pobrežného porastu, odkiaľ srna vybehla. Tam som niečo očakával. Nemusel som čakať dlho. Po nejakej chvíli ako srna zmizla v poraste na druhej strane, vyklusal na lúku práve z tých miest, z ktorých som očakával pohyb, veľký vlk. Mal som pocit, že je to ten, ktorý mi ako druhý vyšiel včera ráno. Namieril si to rovno po srnčích stopách. Držanie tela jasne prezrádzalo, že je na love a že ide po tejto srne. Keď bol v dvoch tretinách lúky, vybehol za ním ďalší vlk. To som už bol skoro presvedčený, že to sú tie dva zo včera. Tento bol menší a chudší. Veľký vlk zastal presne na mieste, kde srna vošla do lesa. Uprene sa zahľadel niekam do útrov lesa, natiahol krk a prudko vyrazil do porastu. Medzi tým druhý vlk sa v miernom kluse oblúkom približoval ku mne. Klusal podobne ako včera, len teraz som ho mal z dolnej strany. Stál som opretý o kolibu sledoval, ako si bude počínať. Druhý vlk si to namieril cez lúku, podobne ako v predchádzajúci deň. Miestami sa zastavil, vetril pri zemi, rozhliadal sa a potom zamieril k okraju lesa, kde opäť vetril a behal sem a tam. Bol doslova pá metrov pri kryte z haluziny, z ktorého som ho včera ráno pozoroval. Potom si to zamieril do lesa za svojim druhom. Teraz som obidva vlky už ako tak nafotil, aj keď svetelné podmienky boli len na hranici. Potom ostalo ticho. Asi o pol hodinu moju pozornosť zaujala črieda mladých jeleňov, ktoré vyšli od potoka. Boli to mladšie jedince, miestami sa pohrávali a začali sa popásať a postupne premiestňovať smerom k svahu, k protíahlému kopcu. Znovu som sa raz vracal z týchto lokalít naplnený nevšednými zážitkami. Uvažoval som, kde tieto vlky zalíhajú. Smerujú naozaj až niekde do vrchov Poľany, alebo ostávajú niekde tu? Kde je brloh? Možno sú celkom blízko, veľmi blízko.

Dňa 20 apríla o 8,30 hod vyšli kamarátovi Janovi Slovákovi z potoka dva vlky. Chvíľu sa

Siví duchovia lesa 3

Napísal užívateľ Vlado Vician
Pondelok, 03 Spetember 2012 08:40

poobzerali po okolí a rýchlo prebehli cez lúku do protiľahlého porastu. V kúte porastu ich pozorovala srna, ktorá sa asi pred pár minútami, ako vyšli vlky, išla popásť. Vlky si ju vôbec nevšímali, asi boli sýte. Srna asi taktiež cítila, že jej od nich nehrozí nebezpečenstvo. Tieto vlky boli asi iné ako tie čo som odsledoval v tieto jarné aprílové rána.

Dňa 24 apríla bolo ráno dosť zamračené. Viditeľnosť okolo 6,00 hod. veľmi slabá, Fotiť by sa vôbec nedalo, len postupne sa to zlepšovalo. Na lokalite som bolo už okolo 6,00 hod., keď z porastu vybehol vlk na lúku a vbehol do susediaceho lesa. Mal som pocit, že je to jeden z tých, ktoré som tam v túto jar pozoroval. Za malú chvíľu sa objavil na druhej strane porastu, ktorý je súčasťou vodného toku. Vybehol na veľkú lúku, trošku postával a potom si to namieril priamo na mňa. Videl som v hľadáčku fotoaparátu ako sa približuje. Viditeľnosť bola stále malá, moc som si toho od fotky nesľuboval, snáď ak by bol len zastal. Na okamih aj zastal, ale v malej priehľbinke v teréne, kedy mu vyčnievala len hlava. Ak by sa posunul vyššie a bol by aspoň na okamih zastal, možno by fotka bola. Nestalo sa. Asi zacítil môj pach, lebo asi pred pol hodinou som neďaleko prešiel. Zvrtol sa a rýchlim klusom odbehol naspäť do lesa.

Skoré jarné obdobie je obdobím, kedy miera čriedy jelenej a diviačej zveri z pastvísk a polí predhorí do hlbokých lesov Poľany. A v ich stopách sa ako tiene pohybujú tichí klusajúci majstri lovu. Tíško sledujú migračné trasy jelenej a diviačej zveri a čakajú na svoju príležitosť.

Ing Vladimír Vician PhD.